

i denne Trears-Kamp, hvor disse Exempler dog umulig kunne have været saa faa, at slet intet skulde være kommet til hans Kundskab. Naar det ærede Medlem dernæst ytrer den Formening, at de, der skulle bestemme Tidens Længde, saaledes som den skulde være i Almindelighed, hvor der er almindelig Barnepligt, hverken maae eller ville kunne tage det mindste Hensyn til, hvorvidt en ung Mand uden nogen Vanskelighed i en kortere Tid af sit Liv kan blive saa brugbar, som forlanges, da kan jeg begribe, at det maa komme af, at han har et Slags Sværmeri ikke blot for Krigskunsten og dens Udvikling, men selv for Krigshaandværket; men dette Sværmeri vil han dog vist aldrig med Rette kunde forlange, at noget Folkething skulde dele, og jeg er ogsaa vis paa, at vort Folkething aldrig vil dele det, aldrig tænke eller handle derefter, og at det aldrig vil antage Alt, hvad der kunde være godt, hvis hele Folket skulde opoffre sig for Krigskunstens høieste Udvikling, for et Diemed, som det var værdt at optage eller forfølge af det Folk, hvis Stemme vi have at udtale, saa at jeg ikke frygter for, at dette, som rigtignok vilde være et nyt Princip, skal fejre her eller i nogen som helst folkelig Forsamling.

Hvad endelig Principer angaaer, da er det, forekommer det mig, en forunderlig Strid, der er bleven ført derom her i Salen idag; thi dersom det kan kaldes et nyt Princip, naar man antager en kortere Tid end den almindelige til at blive øvet i, dersom altsaa ethvert nyt Tal i den hele Række kan blive et nyt Princip, ja da følger det af sig selv, at der vist er mange nye Principer.

Krieger: Det kunde dog være, at den ærede Rigsdagsmand, som nu satte sig, i Slutningen af sit Foredrag, idet han talte for Forslaget, angav, hvad der væsentlig taler imod samme. Dersom det nemlig ogsaa tør være en Rægmand tilladt at udtale sig om det Indtryk, som de Forhandlinger, der her væsentligt have fundet Sted mellem Sagkyndige, have gjort paa ham, saa maa jeg antage, at fra det Standpunkt, som den ærede Forslagsstiller selv har angivet, vil han ikke billigt kunne vente, at dette Lovforslag iaar kan blive vedtaget (Jo!), det er idetmindste min Mening, og jeg skal

angive hvorfor. Den ærede Forslagsstiller har selv sagt, at der ved dette Lovforslag ikke tilsigtedes at indføre noget nyt Princip i Hærorganisationen, og den høitærede Krigsminister har imod ham gjort gjældende, at det netop indførte et nyt Princip. Det er jo nu fremhævet og anerkjendt, at der ventes et Forslag til en ny Plan om Hærens Organisation, og selv det ærede Medlem af Thinget, som har stillet dette Forslag frem, har bebudet, at han allerede iaar vilde give sit Bidrag dertil ved at fremkomme med et udførligt Forslag; han har, ved at sige, at han ikke sigtede til at indføre nye Principer, jo selv tilkjendegivet, at dette Spørgsmaal om Principer for en fremtidig Hærorganisation ikke skulde forhandles og afgjøres nu, han vilde kun komme med saadanne Forslag, som ikke bragte nye Principer ind. Nu paaستااer jeg, at, naar man gjen-nemlæser dette Lovforslags §§ 1 og 2, vil det være umiskjendeligt, at der her bringes et nyt Princip ind, og det er ingenlunde i fjerneste Maade modbevist derved, at man siger, at der kun er Spørgsmaal om „nogle Maaneder færre“ (Tscherning: Maa jeg bede om Ordet!), thi i Tallet ligger der netop meget ofte et aldeles bestemt Princip. Det er en bekendt Sag, at der mellem 6 og 16 Maaneder kun ligger 10 Maaneder, men dog kan der heri ligge ganske forskellige Principer, man vil maaskee spørge: hvorfor det? jeg vil svare derpaa med Proponentens egne Forslag. I § 1 siges der: „at det skal være Krigsbestyrelsen tilladt at afskorte Tjenestetiden til 6 Maaneder,“ hvorimod § 2 viser, at denne Krigsbestyrelsen givne Til-ladelse i Grunden er en Forpligtelse. Det er derom, Spørgsmaalet dreier sig; naar man nemlig vil lægge Mærke til, hvad der er fastsat i § 2, vil man see, at det hedder: „For at opmuntre Mandskabet til Ild, Anstrengelse og god Dpsørsel, skal der for Mandskabet af hver Troppeart fastsættes visse Betingelser, med Hensyn til de Indsigter og Færdigheder, som dette bør have tilegnet sig i den faste Tjenestetid, og der skal i Løbet af de første 6 Maaneders Tjenestetid gives enhver især fornøden Anledning til ved hyppige Dvælseser og behørig Underviisning at erhverve denne Dygtighed.“ Nu beder jeg Dem, mine Herrer! at